Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/352

ze dne 15. února 2017,

kterým se zřizuje rámec pro poskytování přístavních služeb a stanoví společná pravidla pro finanční transparentnost přístavů

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 57, 3.3.2017, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/697 ze dne 25. května 2020	L 165	7	27.5.2020

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/352

ze dne 15. února 2017,

kterým se zřizuje rámec pro poskytování přístavních služeb a stanoví společná pravidla pro finanční transparentnost přístavů

(Text s významem pro EHP)

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, ROZSAH A DEFINICE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví:

a) rámec pro poskytování přístavních služeb;

b) společná pravidla pro finanční transparentnost a pro poplatky za přístavní služby a přístavní infrastrukturu.

2. Toto nařízení se vztahuje na poskytování následujících kategorií přístavních služeb (dále jen „přístavní služby“) buď v přístavním areálu, nebo na přístupových vodních cestách do přístavu:

a) doplňování paliva;

b) nákladové operace;

c) vyvazování;

d) služby osobní dopravy;

e) sběr lodního odpadu a zbytků lodního nákladu;

f) lodivodské služby a

g) služby vlečných lodí.

3. Ustanovení čl. 11 odst. 2 se použije rovněž na bagrování pod vodou.

4. Toto nařízení se vztahuje na všechny námořní přístavy transevropské dopravní sítě uvedené na seznamu v příloze II nařízení (EU) č. 1315/2013.

5. Členské státy se mohou rozhodnout, že toto nařízení nepoužijí na námořní přístavy globální sítě v nejvzdálenějších regionech uvedených v článku 349 Smlouvy o fungování Evropské unie. Pokud se členské státy rozhodnou, že toto nařízení na tyto námořní přístavy nepoužijí, vyrozumí o tomto rozhodnutí Komisi.

6. Členské státy mohou toto nařízení použít také na jiné námořní přístavy. Pokud se členské státy rozhodnou, že toto nařízení na jiné námořní přístavy použijí, vyrozumí o tomto svém rozhodnutí Komisi.

▼B

7. Tímto nařízením nejsou dotčeny směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ([1]) a 2014/24/EU ([2]) a směrnice 2014/25/EU.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „doplňováním paliva“ poskytování pevného, kapalného nebo plynného paliva nebo jiného zdroje energie používaného k pohonu plavidla a rovněž k obecnému i konkrétnímu zajištění energie na palubě plavidla v době, kdy je vyvázáno u nábřeží;

2) „nákladovými operacemi“ organizace nákladu a manipulace s ním mezi plavidlem, na kterém je náklad naložen, a pevninou, ať už se jedná o dovoz, vývoz nebo tranzit nákladu, včetně zpracování, uvazování, odvazování, složení, přepravy a dočasného skladování nákladu na příslušném terminálu pro nákladové operace v přímé souvislosti s přepravou nákladu, ale, neurčí-li členský stát jinak, s vyloučením skladování, rozbalování, přebalování nebo jiných služeb s přidanou hodnotou souvisejících s tímto nákladem;

3) „příslušným orgánem“ jakýkoli veřejný nebo soukromý subjekt, který je podle vnitrostátního práva nebo nástrojů oprávněn jako zástupce místní, regionální nebo celostátní úrovně provádět ve spolupráci s řídícím orgánem přístavu nebo namísto tohoto orgánu činnosti související s organizací a správou přístavních činností;

4) „bagrováním pod vodou“ odstraňování písku, sedimentu nebo jiných látek ze dna přístupové vodní cesty do přístavu nebo v přístavním areálu, které spadají do pravomoci řídícího orgánu přístavu, včetně likvidace odstraněného materiálu, s cílem uvolnit plavidlům přístup do přístavu; zahrnuje jak počáteční odstranění (hlavní bagrování), tak údržbové bagrování prováděné za účelem zachování přístupnosti vodní cesty, přičemž nejde o přístavní službu poskytovanou uživatelům;

5) „řídícím orgánem přístavu“ jakýkoli veřejný nebo soukromý subjekt, jemuž vnitrostátní právo nebo nástroj svěřuje úkol či pravomoc vykonávat na místní úrovni, ať již v souvislosti s jinými činnostmi nebo bez této souvislosti, správu a řízení přístavní infrastruktury a jeden nebo více následujících úkolů v daném přístavu: koordinaci přístavní dopravy, řízení přístavní dopravy, koordinaci činností provozovatelů působících v dotčeném přístavu nebo kontrolu činností provozovatelů působících v dotčeném přístavu;

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

▼B

6) „vyvazováním“ služby spojené s uvazováním a odvazováním plavidla, včetně přesunu podél přístaviště, které jsou nutné k bezpečnému provozu plavidla v přístavu nebo na přístupové vodní cestě do přístavu;

7) „službami osobní dopravy“ organizace a odbavení cestujících, jejich zavazadel a jejich vozidel mezi plavidlem, na kterém cestují, a pevninou, včetně zpracování osobních údajů a přepravy cestujících uvnitř příslušného terminálu pro osobní dopravu;

8) „lodivodskými službami“ služba vedení plavidla vykonávaná lodivodem nebo lodivodskou stanicí, která má umožnit bezpečný vjezd plavidla přístupovou vodní cestou do přístavu nebo výjezd plavidla z něj nebo bezpečnou plavbu uvnitř přístavu;

9) „poplatkem za přístavní infrastrukturu“ poplatek vybíraný přímo nebo nepřímo ve prospěch řídícího orgánu přístavu nebo příslušného orgánu za používání infrastruktury, zařízení a služeb, včetně přístupových vodních cest do dotčeného přístavu, a za přístup k odbavení cestujících a nákladu, s výjimkou nájemného za pozemky a poplatků s rovnocenným účinkem;

10) „sběrem lodního odpadu a zbytků lodního nákladu“ příjem lodního odpadu nebo zbytků lodního nákladu do jakéhokoli pevného, plovoucího nebo pohyblivého zařízení, které je toho schopné, v souladu s vymezením ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/59/ES ([1]);

11) „poplatkem za přístavní služby“ poplatek vybíraný ve prospěch poskytovatele přístavních služeb a hrazený uživateli příslušné služby;

12) „smlouvou o poskytování přístavních služeb“ formální a právně závazná dohoda nebo akt s rovnocenným právním účinkem mezi poskytovatelem přístavních služeb a řídícím orgánem přístavu nebo příslušným orgánem, jejímž předmětem je poskytování jedné nebo více přístavních služeb, aniž je dotčen způsob určování poskytovatelů přístavních služeb;

13) „poskytovatelem přístavních služeb“ fyzická nebo právnická osoba, která poskytuje nebo si přeje poskytovat za úplatu jednu nebo více kategorií přístavních služeb;

14) „závazkem veřejné služby“ požadavek vymezený nebo určený s cílem zajistit poskytování těch přístavních služeb nebo činností v obecném zájmu, jejichž poskytování by provozovatel, pokud by zohledňoval pouze vlastní obchodní zájmy, nepřevzal vůbec nebo by je nepřevzal v témže rozsahu nebo za stejných podmínek;

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/59/ES ze dne 27. listopadu 2000 o přístavních zařízeních pro příjem lodního odpadu a zbytků lodního nákladu (Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 81).

▼B

15) „pobřežní plavbou“ přeprava nákladu a cestujících po moři mezi přístavy, jež se geograficky nacházejí v Evropě, nebo mezi těmito přístavy a přístavy v neevropských zemích, jejichž pobřeží se nachází v uzavřených mořích sousedících s Evropou;

16) „námořním přístavem“ areál vodní plochy a pobřežního pozemku, který tvoří taková infrastruktura a zařízení, jež mají umožnit především příjem plavidel, jejich nakládku a vykládku, skladování zboží, převzetí a dodávku tohoto zboží a nalodění a vylodění cestujících, posádky a dalších osob, a jakákoli další infrastruktura nezbytná pro provozovatele dopravy v přístavním areálu;

17) „službami vlečných lodí“ pomoc poskytnutá plavidlu remorkérem s cílem umožnit bezpečný vjezd do přístavu nebo výjezd z něj nebo bezpečnou plavbu uvnitř přístavu tím, že se plavidlu poskytne pomoc při manévrování;

18) „přístupovou vodní cestou“ přístup do přístavu z otevřeného moře, jako jsou přístavní přístupy, plavební dráhy, řeky, mořské kanály a fjordy, pokud tato vodní cesta spadá do pravomoci řídícího orgánu přístavu.

KAPITOLA II

POSKYTOVÁNÍ PŘÍSTAVNÍCH SLUŽEB

Článek 3

Organizace přístavních služeb

1. Na přístup na trh s přístavními službami v námořních přístavech se v souladu s tímto nařízením mohou vztahovat tyto podmínky:

a) minimální požadavky na poskytování přístavních služeb;

b) omezení počtu poskytovatelů přístavních služeb;

c) závazky veřejné služby;

d) omezení týkající se interních provozovatelů.

2. Členské státy se mohou prostřednictvím vnitrostátního právního předpisu rozhodnout, že u jedné nebo více kategorií přístavních služeb neuloží žádné z podmínek uvedených v odstavci 1.

3. Podmínky pro přístup k přístavním zařízením, objektům a vybavením musí být spravedlivé, přiměřené a nediskriminační.

▼B

Článek 4

Minimální požadavky na poskytování přístavních služeb

1. Řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán mohou požadovat, aby poskytovatelé přístavních služeb včetně subdodavatelů splňovali minimální požadavky na poskytování příslušné přístavní služby.

2. Minimální požadavky stanovené v odstavci 1 se mohou vztahovat pouze k:

a) odborné kvalifikaci poskytovatele přístavních služeb, jeho zaměstnanců nebo fyzických osob, které skutečně a soustavně řídí činnosti poskytovatele přístavních služeb;

b) finanční kapacitě poskytovatele přístavních služeb;

c) zařízení potřebnému k poskytování příslušné přístavní služby za běžných a bezpečných podmínek a schopnosti udržovat toto zařízení na požadované úrovni;

d) dostupnosti příslušné přístavní služby všem uživatelům na všech vyvazovacích pozicích a bez přerušení, celodenně a celoročně;

e) dodržování požadavků na námořní bezpečnost nebo bezpečnost a ochranu přístavu nebo přístupu do přístavu, jeho objektů, zařízení, pracovníků a jiných osob;

f) dodržování místních, celostátních, unijních a mezinárodních požadavků na ochranu životního prostředí;

g) plnění povinností v oblasti sociálního a pracovního práva, které platí v členském státě daného přístavu, včetně podmínek platných kolektivních smluv, požadavků týkajících se obsazení posádkou a požadavků týkajících se pracovní doby a doby odpočinku námořníků, jakož i platných pravidel pro pracovněprávní inspekce;

h) dobré pověsti poskytovatele přístavních služeb, zjištěné v souladu s platným vnitrostátním právem v oblasti dobré pověsti, s ohledem na veškeré opodstatněné důvody vedoucí k pochybnostem o spolehlivosti poskytovatele přístavních služeb.

3. Aniž je dotčen odstavec 4, pokud některý členský stát k zajištění plného dodržování odst. 2 písm. g) považuje za nezbytné uložit plavidlům převážně využívaným pro služby vlečných lodí nebo vyvazování v přístavech nacházejících se na jeho území požadavek vlajky, informuje Komisi o svém rozhodnutí před zveřejněním oznámení o zahájení řízení o smlouvě, nebo pokud takové oznámení neexistuje, před uložením požadavku vlajky.

4. Minimální požadavky musí být:

a) transparentní, objektivní, nediskriminační, přiměřené a relevantní pro danou kategorii a povahu dotčené přístavní služby;

▼B

b) plněny po celou dobu, na niž je uděleno právo poskytovat přístavní služby.

5. Pokud minimální požadavky zahrnují konkrétní znalosti místních podmínek, zajistí řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán, aby existoval náležitý přístup k informacím za transparentních a nediskriminačních podmínek.

6. V případech stanovených v odstavci 1 zveřejní řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán minimální požadavky stanovené v odstavci 2 a postup pro udělení práva poskytovat přístavní služby v souladu s těmito požadavky do 24. března 2019 nebo v případě minimálních požadavků, které mají vstoupit v platnost po tomto dni, přinejmenším tři měsíce před dnem, kdy tyto požadavky mají vstoupit v platnost. Řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán o případné změně kritérií nebo postupu informují předem poskytovatele přístavních služeb.

7. Použitím tohoto článku není dotčen článek 7.

Článek 5

Postup k zajištění souladu s minimálními požadavky

1. Řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán jednají s poskytovateli přístavních služeb transparentním, objektivním, nediskriminačním a přiměřeným způsobem.

2. Řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán přiznají nebo odepřou právo poskytovat přístavní služby na základě minimálních požadavků stanovených podle článku 4 v přiměřené době, která v žádném případě nepřekročí čtyři měsíce od obdržení žádosti o přiznání tohoto práva a nezbytných dokumentů.

3. Jakékoli odepření výše uvedeného práva řídícím orgánem přístavu nebo příslušným orgánem musí být řádně odůvodněno na základě minimálních požadavků uvedených v čl. 4 odst. 2.

4. Jakékoli omezení nebo ukončení práva poskytovat přístavní služby přijaté řídícím orgánem přístavu nebo příslušným orgánem musí být řádně odůvodněno a musí být v souladu s odstavcem 1.

Článek 6

Omezení počtu poskytovatelů přístavních služeb

1. Řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán mohou počet poskytovatelů přístavních služeb omezit pro danou přístavní službu z jednoho nebo více těchto důvodů:

a) nedostatečný rozsah nebo vyhrazené využívání pozemku nebo nábřeží, pokud je toto omezení v souladu s rozhodnutími nebo plány, které schválily řídící orgán přístavu a případně jiné veřejné orgány příslušné v souladu s vnitrostátním právem;

▼B

b) neexistence tohoto omezení brání plnění závazků veřejné služby podle článku 7, včetně případů, kdy taková neexistence vede k nadměrně vysokým nákladům na plnění takových povinnosti pro řídící orgán přístavu, příslušný orgán nebo uživatele přístavu;

c) neexistence tohoto omezení brání splnění potřeby zajistit bezpečné, chráněné nebo z hlediska životního prostředí udržitelné přístavní činnosti;

d) povaha přístavní infrastruktury nebo povaha přístavní dopravy neumožňují činnost více poskytovatelů přístavních služeb v daném přístavu;

e) podle článku 35 směrnice 2014/25/EU bylo zjištěno, že přístavní odvětví nebo pododvětví vykonávají spolu s jeho přístavními službami v rámci určitého členského státu určitou činnost přímo vystavenou hospodářské soutěži v souladu s článkem 34 uvedené směrnice. V takových případech se odstavce 2 a 3 tohoto článku nepoužijí.

2. S cílem dát zúčastněným stranám příležitost předložit v přiměřené době připomínky zveřejní řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán veškeré návrhy na omezení počtu poskytovatelů přístavních služeb v souladu s odstavcem 1 včetně zdůvodnění nejméně tři měsíce před přijetím rozhodnutí omezit počet poskytovatelů přístavních služeb.

3. Řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán přijaté rozhodnutí omezit počet poskytovatelů přístavních služeb zveřejní.

4. Rozhodnou-li řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán o omezení počtu poskytovatelů přístavních služeb, jednají na základě výběrového řízení, které je otevřené všem zúčastněným stranám, nediskriminační a transparentní. Řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán zveřejní informace o poskytovaných přístavních službách a výběrovém řízení a zajistí, aby veškeré podstatné informace nutné pro přípravu jejich žádostí byly skutečně dostupné všem zúčastněným stranám. Zúčastněným stranám musí být poskytnut dostatek času, aby mohly provést smysluplné posouzení a připravit své žádosti. Za běžných podmínek činí tato doba nejméně 30 dnů.

5. Odstavec 4 se nepoužije v případech uvedených v odst. 1 písm. e) a odstavci 7 tohoto článku a v článku 8.

6. Jestliže řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán poskytují přístavní služby samy nebo prostřednictvím právně samostatného subjektu, jejž přímo nebo nepřímo ovládají, přijmou dotčené členské státy opatření nezbytná k tomu, aby zabránily střetům zájmů. Nejsou-li taková opatření přijata, musí být vybráni nejméně dva poskytovatelé, pokud jeden nebo více z důvodů uvedených v odstavci 1 neospravedlňují omezení počtu poskytovatelů přístavních služeb na jediného.

▼B

7. Členské státy mohou rozhodnout, že jejich přístavy globální sítě, jež nesplňují kritéria uvedená v čl. 20 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 1315/2013, mohou omezit počet poskytovatelů služeb pro danou přístavní službu. Členské státy o tomto rozhodnutí uvědomí Komisi.

Článek 7

Závazky veřejné služby

1. Členské státy se mohou rozhodnout, že uloží poskytovatelům přístavních služeb závazky veřejné služby týkající se přístavních služeb, a mohou svěřit právo ukládat takové závazky řídícímu orgánu přístavu nebo příslušnému orgánu s cílem zajistit alespoň jednu z těchto skutečností:

a) dostupnost přístavní služby všem uživatelům přístavu na všech vyvazovacích pozicích a bez přerušení, celodenně a celoročně;

b) dostupnost služby pro všechny uživatele za stejných podmínek;

c) cenovou dostupnost služby pro určité kategorie uživatelů;

d) bezpečnou, chráněnou nebo z hlediska životního prostředí udržitelnou přístavní činnost;

e) zajištění náležitých dopravních služeb pro veřejnost a

f) zajištění územní soudržnosti.

2. Závazky veřejné služby podle odstavce 1 musí být jasně vymezené, transparentní, nediskriminační a ověřitelné a musí zaručit rovnost přístupu všem poskytovatelům přístavních služeb usazeným v Unii.

3. Pokud se členský stát rozhodne pro určitou službu uložit závazky veřejné služby ve všech svých námořních přístavech, na které se vztahuje toto nařízení, oznámí tyto závazky Komisi.

4. V případě narušení přístavních služeb, v souvislosti s nimiž jsou uloženy závazky veřejné služby, nebo nastane-li bezprostřední riziko takové situace, mohou řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán přijmout nouzové opatření. Nouzové opatření může mít podobu přímého zadání, v jehož rámci je služba přidělena jinému poskytovateli na dobu až dvou let. Během této doby zahájí řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán nové řízení k výběru poskytovatele přístavních služeb nebo použijí článek 8. Kolektivní protestní akce zaměstnanců, které probíhají v souladu s vnitrostátním právem, se nepovažují za narušení přístavních služeb opravňující k přijetí nouzových opatření.

▼B

Článek 8

Interní provozovatel

1. Aniž je dotčen čl. 6 odst. 6, mohou se řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán rozhodnout poskytovat přístavní službu buď samy, nebo prostřednictvím právně samostatného subjektu, který ovládají obdobným způsobem, jakým ovládají své vlastní útvary, za předpokladu, že se na všechny provozovatele poskytující dotčenou přístavní službu rovnocenně vztahuje článek 4. V takovém případě se poskytovatel přístavních služeb pro účely tohoto nařízení považuje za interního provozovatele.

2. Ovládání právně samostatného subjektu řídícím orgánem přístavu nebo příslušným orgánem se považuje za obdobné ovládání vlastních útvarů pouze tehdy, pokud mají řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán rozhodující vliv na strategické cíle a významná rozhodnutí dotčeného právního subjektu.

3. V případech stanovených v čl. 6 odst. 1 písm. a) až d) se interní provozovatel omezí na poskytování přidělené přístavní služby v přístavu nebo přístavech, pro které mu bylo poskytování přístavní služby zadáno.

Článek 9

Zajištění práv zaměstnanců

1. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování sociálních a pracovněprávních předpisů členských států.

2. Aniž je dotčeno unijní a vnitrostátní právo, včetně platných kolektivních smluv mezi sociálními partnery, vyžadují řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán, aby určený poskytovatel přístavních služeb zajistil zaměstnancům pracovní podmínky v souladu s platnými povinnostmi v oblasti sociálního a pracovního práva a aby dodržoval sociální normy stanovené právem Unie, vnitrostátním právem nebo kolektivními smlouvami.

3. V případě změny poskytovatele přístavních služeb, k níž má dojít vzhledem k udělení koncese nebo veřejné zakázky, mohou řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán požadovat, aby práva a povinnosti končícího poskytovatele přístavních služeb vyplývající z pracovní smlouvy nebo pracovního vztahu definované ve vnitrostátním právu a existující ke dni takové změny byly převedeny na nově jmenovaného poskytovatele přístavních služeb. V takovém případě se zaměstnancům, kteří byli zaměstnáni končícím provozovatelem, přiznají stejná práva, na něž by měli nárok, pokud by došlo k převodu podniku ve smyslu směrnice 2001/23/ES.

4. V případě, že v souvislosti s poskytováním přístavních služeb dojde k přesunu zaměstnanců, uvedou se v zadávací dokumentaci a ve smlouvách o poskytování přístavních služeb dotčení zaměstnanci a transparentní informace o jejich smluvních právech a o podmínkách, za kterých se zaměstnanci považují za vykonávající přístavní služby.

▼B

Článek 10

Výjimky

1. Tato kapitola a článek 21 se nevztahují na nákladové operace, služby osobní dopravy a lodivodské služby.

2. Členské státy se mohou rozhodnout, že tuto kapitolu a článek 21 použijí na lodivodské služby. Členské státy o tomto rozhodnutí uvědomí Komisi.

KAPITOLA III

FINANČNÍ TRANSPARENTNOST A NEZÁVISLOST

Článek 11

Transparentnost finančních vztahů

1. Finanční vztahy mezi veřejnými orgány a řídícím orgánem přístavu nebo jiným subjektem, který poskytuje přístavní služby jeho jménem a který je příjemcem veřejných finančních prostředků, musí být transparentním způsobem zachyceny v účetním systému, aby byly jasně zřetelné:

a) veřejné finanční prostředky, které byly poskytnuty přímo veřejnými orgány řídícím orgánům dotčeného přístavu;

b) veřejné finanční prostředky, které byly poskytnuty veřejnými orgány prostřednictvím veřejných podniků nebo veřejných finančních institucí, a

c) účel, pro který byly tyto veřejné finanční prostředky přiděleny.

2. Jestliže řídící orgán přístavu, který je příjemcem veřejných finančních prostředků, sám poskytuje přístavní služby nebo bagrování pod vodou nebo pokud takové služby poskytuje jiný subjekt jeho jménem, vedou tento řídící orgán přístavu nebo dotyčný subjekt účetnictví této veřejně financované přístavní služby nebo bagrování pod vodou odděleně od účetnictví svých jiných činností, a to tak, že:

a) veškeré náklady a výnosy jsou správně přičteny nebo rozděleny na základě důsledně uplatňovaných a objektivně zdůvodnitelných zásad analytického účetnictví a

b) jsou jasně stanoveny zásady nákladového účetnictví, podle nichž jsou vedeny oddělené účty.

3. Veřejné finanční prostředky podle odstavce 1 zahrnují akciový kapitál a kvazikapitálové finanční prostředky, nevratné dotace, dotace vratné pouze za určitých okolností, půjčky, včetně přečerpání úvěrů a záloh na kapitálové příspěvky, záruky poskytnuté řídícímu orgánu přístavu veřejnými orgány a jakoukoli jinou formu veřejné finanční podpory.

4. Řídící orgán přístavu nebo jiný subjekt, který poskytuje přístavní služby jeho jménem, uchovávají veškeré informace týkající se finančních vztahů podle odstavce 1 a 2 po dobu pěti let od konce účetního období, kterého se tyto informace týkají.

▼B

5. Řídící orgán přístavu nebo jiný subjekt, který poskytuje přístavní služby jeho jménem, poskytnou v případě formální stížnosti a na vyžádání relevantnímu orgánu v daném členském státě informace uvedené v odstavcích 1 a 2 a veškeré další informace, které považují za nezbytné pro důkladné posouzení předložených údajů a posouzení souladu s tímto nařízením v souladu s pravidly hospodářské soutěže. Relevantní orgán tyto informace poskytne na vyžádání Komisi. Tyto informace musí být předány do tří měsíců ode dne podání žádosti.

6. Pokud řídící orgán přístavu nebo jiný subjekt, který poskytuje přístavní služby jeho jménem, v předchozích účetních letech nebyly příjemci veřejných finančních prostředků, ale začnou z nich čerpat, jsou povinny použít odstavce 1 a 2 počínaje účetním rokem následujícím po převedení veřejných finančních prostředků.

7. Jsou-li veřejné finanční prostředky vyplaceny jako vyrovnávací platba za závazek veřejné služby, je třeba je vykázat odděleně v příslušných účtech a nelze je převést na jinou službu nebo obchodní činnost.

8. Členské státy mohou rozhodnout, že se odstavec 2 tohoto článku nepoužije na jejich přístavy globální sítě, které nesplňují kritéria uvedená v čl. 20 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 1315/2013, pokud by to vedlo k neúměrné administrativní zátěži, za předpokladu, že jakékoliv přijaté veřejné finanční prostředky a jejich využití pro poskytování přístavních služeb jsou v účetním systému i nadále zcela transparentní. Členské státy o tomto rozhodnutí uvědomí předem Komisi.

Článek 12

Poplatky za přístavní služby

1. Poplatky za služby poskytované interním provozovatelem v rámci závazku veřejné služby, poplatky za lodivodské služby, které nejsou vystaveny skutečné hospodářské soutěži, a poplatky účtované poskytovateli přístavních služeb podle čl. 6 odst. 1 písm. b) se stanovují transparentním, objektivním a nediskriminačním způsobem a musí být přiměřené nákladům na poskytnutou službu.

2. Úhrada poplatků za přístavní služby může být začleněna do jiných úhrad, jako je úhrada poplatků za přístavní infrastrukturu. V takovém případě poskytovatel přístavních služeb a případně řídící orgán přístavu zajistí, aby výše poplatku za přístavní služby byla i nadále pro uživatele přístavní služby snadno zjistitelná.

3. Poskytovatel přístavních služeb v případě formální stížnosti zpřístupní relevantnímu orgánu v daném členském státě na vyžádání veškeré relevantní informace o prvcích, které slouží jako základ pro stanovení struktury a výše poplatků za přístavní služby, na něž se vztahuje odstavec 1.

▼B

Článek 13

Poplatky za přístavní infrastrukturu

1. Členské státy zajistí, aby byl účtován poplatek za přístavní infrastrukturu. To nebrání poskytovatelům přístavních služeb, kteří využívají přístavní infrastrukturu, v účtování poplatků za přístavní služby.

2. Úhrada poplatků za přístavní infrastrukturu může být začleněna do jiných úhrad, jako je úhrada poplatků za přístavní služby. V takovém případě řídící orgán přístavu zajistí, aby výše poplatku za přístavní infrastrukturu byla i nadále pro uživatele přístavní infrastruktury snadno zjistitelná.

3. Za účelem přispění k efektivnímu systému účtování poplatků za infrastrukturu se struktura a výše poplatků za přístavní infrastrukturu stanoví podle vlastní obchodní strategie a investičních plánů přístavu a musí splňovat pravidla hospodářské soutěže. Takové poplatky musí rovněž, pokud je to relevantní, splňovat obecné požadavky stanovené v rámci obecné přístavní politiky daného členského státu.

4. Aniž je dotčen odstavec 3, mohou být poplatky za infrastrukturu přístavů odstupňovány v závislosti na vlastní hospodářské strategii a politice územního plánování přístavu, mimo jiné se zřetelem k některým kategoriím uživatelů přístavu nebo k cíli podpořit efektivnější využívání přístavní infrastruktury, pobřežní plavbu nebo vynikající environmentální vlastnosti či vysokou energetickou nebo uhlíkovou účinnost dopravních služeb. Kritéria pro toto odstupňování musí být transparentní, objektivní a nediskriminační a musí být v souladu s právem v oblasti hospodářské soutěže, včetně pravidel týkajících se státní podpory. Poplatky za infrastrukturu přístavů mohou zohlednit externí náklady a mohou se lišit podle obchodních praktik.

5. Řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán zajistí, aby uživatelé přístavu a zástupci nebo sdružení uživatelů přístavu byli o povaze a výši poplatků za přístavní infrastrukturu informováni. Řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán zajistí, aby uživatelé přístavní infrastruktury byli informováni o veškerých změnách v povaze nebo výši poplatků za přístavní infrastrukturu nejméně dva měsíce přede dnem, od kterého jsou tyto změny účinné. Řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán nemusí zveřejňovat odstupňování poplatků, které jsou výsledkem individuálních jednání.

6. Řídící orgán přístavu v případě podání formální stížnosti a na vyžádání zpřístupní relevantnímu orgánu dotčeného členského státu informace uvedené v odstavcích 4 a 5 a všechny relevantní informace o aspektech, ze kterých se vychází při stanovení struktury a úrovně poplatků za přístavní infrastrukturu. Uvedený relevantní orgán tyto informace na vyžádání zpřístupní Komisi.

▼B

KAPITOLA IV

VŠEOBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 14

Odborná příprava zaměstnanců

Poskytovatelé přístavních služeb zajistí, aby zaměstnanci obdrželi nezbytnou odbornou přípravu za účelem získání znalostí, které jsou pro jejich práci podstatné, se zvláštním důrazem na zdravotní a bezpečnostní aspekty, a zajistí, aby požadavky na odbornou přípravu byly pravidelně aktualizovány s cílem sledovat technologické inovace.

Článek 15

Konzultace uživatelů přístavu a dalších zúčastněných stran

1. Řídící orgán přístavu v souladu s příslušným vnitrostátním právem konzultuje uživatele přístavu o své politice poplatků, včetně případů uvedených v článku 8. Takové konzultace zahrnou jakékoli podstatné změny poplatků za přístavní infrastrukturu a za přístavní služby v případě interních provozovatelů poskytujících přístavní služby v rámci závazku veřejné služby.

2. Řídící orgán přístavu v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy konzultuje uživatele přístavu a další příslušné zúčastněné strany o zásadních věcech v jeho pravomoci v těchto oblastech:

a) koordinace přístavních služeb v rámci přístavního areálu;

b) opatření ke zlepšení spojení s vnitrozemím, včetně opatření k rozvoji a zlepšení efektivnosti železniční a vnitrozemské vodní dopravy;

c) efektivita správních postupů v přístavu a opatření k jejich zjednodušení;

d) záležitosti týkající se životního prostředí;

e) územní plánování a

f) opatření k zajištění bezpečnosti v prostoru přístavu, případně včetně zdraví a bezpečnosti práce přístavních zaměstnanců.

3. Poskytovatelé přístavních služeb poskytnou uživatelům přístavu náležité informace o povaze a úrovni poplatků za přístavní služby.

4. Řídící orgán přístavu a poskytovatelé přístavních služeb při plnění svých povinností podle tohoto článku respektují důvěrnost obchodně citlivých informací.

▼B

Článek 16

Řešení stížností

1. Každý členský stát zajistí, aby byl v jeho námořních přístavech, na které se vztahuje toto nařízení, zaveden účinný postup řešení stížností podávaných v souvislosti s uplatňováním tohoto nařízení.

2. Stížnosti se řeší způsobem, který vylučuje střet zájmů a který je funkčně nezávislý ve vztahu k jakémukoli řídícímu orgánu přístavu nebo poskytovatelům přístavních služeb. Členské státy zajistí účinné funkční oddělení mezi řešením stížností na jedné straně a vlastnictvím a řízením přístavů, poskytováním přístavních služeb a užíváním přístavu na straně druhé. Řešení stížností musí být nestranné a transparentní a musí náležitě respektovat svobodu podnikání.

3. Stížnosti se podávají v členském státě přístavu, v němž se předpokládá původ daného sporu. Členské státy zajistí, aby uživatelé přístavu a další příslušné zúčastněné strany byli informováni o tom, kde a jak podat stížnost a které orgány jsou příslušné pro vyřizování stížností.

4. Orgány příslušné pro vyřizování stížností v případě potřeby spolupracují za účelem vzájemné pomoci při sporech zahrnujících strany usazené v různých členských státech.

5. Orgány příslušné pro vyřizování stížností musí mít v souladu s vnitrostátním právem pravomoc požadovat od řídících orgánů přístavů, poskytovatelů přístavních služeb a uživatelů přístavů informace související se stížností.

6. Orgány příslušné pro vyřizování stížností musí mít v souladu s vnitrostátním právem pravomoc přijímat závazná rozhodnutí, případně podléhající soudnímu přezkumu.

7. Členské státy informují Komisi o postupu řešení stížností a o orgánech podle odstavce 3 do 24. března 2019 a následně o jakýchkoli změnách těchto informací. Komise tyto informace zveřejní a pravidelně aktualizuje na svých internetových stránkách.

8. Členské státy si případně vyměňují obecné informace o uplatňování tohoto článku. Komise tuto spolupráci podporuje.

Článek 17

Relevantní orgány

Členské státy zajistí, aby uživatelé přístavů a další relevantní zúčastněné strany byli informováni o relevantních orgánech uvedených v čl. 11 odst. 5, čl. 12 odst. 3 a čl. 13 odst. 6. Členské státy rovněž informují Komisi o těchto orgánech do 24. března 2019 a následně o jakýchkoli změnách těchto informací. Komise tyto informace zveřejní a pravidelně aktualizuje na svých internetových stránkách.

▼B

Článek 18

Odvolání

1. Jakákoli strana s legitimním zájmem má právo se odvolat proti rozhodnutím nebo jednotlivým opatřením přijatým podle tohoto nařízení jakýmkoli řídícím orgánem přístavu, příslušným orgánem nebo jiným příslušným vnitrostátním orgánem. Odvolací orgány musí být nezávislé na zúčastněných stranách a mohou to být i soudy.

2. Pokud odvolací orgán podle odstavce 1 nemá soudní povahu, uvede písemné důvody svých rozhodnutí. Jeho rozhodnutí také podléhají přezkumu vnitrostátním soudem.

Článek 19

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich provádění. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi uvedená opatření do 24. března 2019 a neprodleně jí oznámí veškeré jejich následné změny.

Článek 20

Podávání zpráv

Do 24. března 2023 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování a účinnosti tohoto nařízení.

Tato zpráva zohlední veškerý pokrok dosažený ve Výboru EU pro odvětvový sociální dialog v odvětví přístavů.

Článek 21

Přechodná opatření

1. Toto nařízení se nepoužije na smlouvy o poskytování přístavních služeb, které byly uzavřeny před 15. únorem 2017 a které jsou časově omezené.

2. Smlouvy o poskytování přístavních služeb uzavřené před 15. únorem 2017, které mají neomezenou platnost nebo mají podobný účinek, musí být uvedeny do souladu s tímto nařízením do 1. července 2025.

▼M1

3. Bez ohledu na čl. 13 odst. 1, 3 a 4 může řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán rozhodnout, že nebude účtovat či sníží poplatky za přístavní infrastrukturu za období od 1. března 2020 do 31. října 2020, nebo že pozastaví či odloží úhradu těchto poplatků za toto

▼M1

období. Členské státy mohou rozhodnout, že taková rozhodnutí musí být v souladu s požadavky vnitrostátního práva stanovenými za tím účelem. Zrušení či snížení poplatků za přístavní infrastrukturu, nebo pozastavení či odložení úhrady těchto poplatků musí být povolováno transparentním, objektivním a nediskriminačním způsobem.

Řídící orgán přístavu nebo příslušný orgán zajistí, aby uživatelé přístavu a zástupci nebo sdružení uživatelů přístavu o tom byli informováni. Lhůta dvou měsíců uvedená v čl. 13 odst. 5 se nepoužije.

▼B

Článek 22

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 24. března 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.